

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoZm/5/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113207401
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Kočišová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7113207401.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Janky Kočišovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Hriba, PhD. a JUDr. Slávky Maruščákovej v právnej veci navrhovateľa: CD V., s.r.o., D. věžňů XXXX/XX, U. G., XXX XX D. 1, W. republika, IČO: XXX XX XXX, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave 811 09, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti odporcovi: Ľubomír E., nar. XX.X.XXXX, N. XXX/X, XXX XX L., zast. opatrovníkom JUDr. Peter Dudič, zamestnanec Okresného súdu Košice-okolie, o zaplatenie 1.108,13 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 14.11.2014, č.k. 26Cbm/4/2013-90 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia zmenkovej sumy 1.108,13 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 1.108,13 eur od 7.2.2010 do zaplatenia, 6% ročného úroku zo sumy 1.108,13 eur od 13.5.2010 do zaplatenia a zmenkovej odmeny vo výške 1/3% zmenkovej sumy, teda 3,69 eur a žiadal náhradu trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca 21.7.2009 na zmenkovú sumu 1.108,13 eur. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia.“ Odporca mal zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, odporca nezaplatil nič. Navrhol, aby ho súd v zmysle čl. 7 Nariadenia európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 k povinnosti zaviazal rozsudkom.

Predmetom konania je spor zo zmenky. Zmenka bola vystavená podľa slovenského práva, miesto vystavenia i platobné miesto sú na území SR. Vzájomné vzťahy účastníkov sa preto spravujú právnym poriadkom SR.

Vykonal dokazovanie obsahom zmenky. Citoval príslušné ustanovenia zákona č. 191/1950 Zb. a poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 13.6.2014, č.k. 4CoZm/3/2014-73, podľa ktorého samotná zmenka nie je jediným dôkazom, na základe ktorého môže súd vo veci rozhodnúť rozsudkom, pretože navrhovateľ v konaní nenavrhol vydať podľa predloženej zmenky zmenkový platobný rozkaz, navrhol vydať rozsudok. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obchodná spoločnosť D. s.r.o. R. ako remitent, uvedená na predmetnej zmenke, poskytovala spotrebiteľské úvery a vedie množstvo súdnych a exekučných sporov o vymáhanie peňažných pohľadávok zo spotrebiteľských úverov a na

zabezpečenie týchto pohľadávok vystavovala a prijímala zmenky, ktoré mali zabezpečovaciu funkciu k pohľadávkam voči spotrebiteľom podľa § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného od 1.8.2008, kedy tento zákon umožňoval zmenkou zabezpečiť nároky zo spotrebiteľských úverov. Aj predmetná zmenka bola vystavená v tomto období. Až nový zákon č. 129/2010 Z.z. s účinnosťou od 2.4.2010 neumožňuje, aby zmenka mala vo vzťahu k spotrebiteľským úverom ani platobnú ani zabezpečovaciu funkciu. Odvolací súd v tejto súvislosti uviedol, že zákon zmenkový a šekový je osobitnou právnou úpravou, ktorá má prednosť pred všeobecnými právnymi predpismi. Súkromnoprávnou normou, ktorá sa používa aj na záväzkové vzťahy, ak nie sú osobitne upravené v Zákone zmenkovom a šekovom, je Občiansky zákonník a Obchodný zákonník. Samotná abstraktnosť zmenky neumožňuje, aby zmenkovo zaviazaná osoba sa bránila tým, že bola pri podpise zmenky uvedená do omylu, spočívajúcim v neznalosti zmenkovo-právnych vzťahov, z neznalosti práva alebo z nepochopenia obsahu zmenky. Zásada abstraktnosti zmenky však môže byť prelomená vtedy, ak dôjde ku konaniu zakázanému, v rozpore so zákonom. V takom prípade sa neplatnosť nezakladá na omyle, ale na rozpore so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Súd preto v konaniach, kde sú uplatnené práva veriteľov zo spotrebiteľských zmlúv, vrátane spotrebiteľských úverov, na základe prvopisu zmenky, má podľa § 39 Občianskeho zákonníka skúmať, či uplatnenie práv veriteľa zo zmienek nie je konaním, ktoré je v rozpore s právom podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s kogentnými ustanoveniami zákonov na ochranu spotrebiteľa, ak spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, a preto by takéto neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve boli podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Zvlášť podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, ak sa predmetnou zmenkou požaduje od odporcu ako spotrebiteľa v prejednávanej veci zmenkový úrok 0,25% denne, čo predstavuje 91,25 % ročný úrok, ktorý je uvedený v zmenke.

Odvolací súd poukázal aj na Smernicu rady EÚ č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá bola prevzatá do právneho poriadku SR - Občianskeho zákonníka, zák. č. 258/2001 Z.z., zák. č. 129/2010 Z.z., ktoré neodporujú Nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 z 11.7.2007 a neodporuje zák. č. 191/1950 Zb., aj keď Nariadenie EP a Rady č. 861/2007 má za cieľ zjednodušiť a zrýchliť konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch, aj toto konanie musí zabezpečiť, aby proces bol spravodlivý a navrhovateľovi, aby boli priznané nároky vyplývajúce z nariadenia, ale musí byť zabezpečená aj ochrana práv spotrebiteľov. Nerešpektovanie vnútroštátneho právneho poriadku a práva EÚ o ochrane spotrebiteľa by bolo obchádzaním týchto právnych predpisov.

Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX z XX.X.XXXX uzavretej medzi spoločnosťou D. s.r.o. R. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom súd zistil, že veriteľ sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver 500,- eur a dlžník sa zaviazal túto sumu zvýšenú o poplatok 484,- eur, t.j. celkom 984,- eur zaplatiť v 12 mesačných splátkach po 82,- eur, počnúc dňom 24.8.2009. Dlžník v zmluve vyhlásil, že súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane zmluvy.

Podľa bodu 13 VP dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

Podľa bodu 17 VP - dohoda o vyplnení zmenky, na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky, vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi, vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 stal splatný celý dlh.

Citoval ust. § 52a, § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka, § 1, § 2 a § 4 zák. č. 258/2001 Z.z.. Uviedol, že navrhovateľ podal na okresné súdy v SR niekoľko stoviek identických návrhov. Z rozhodovacej činnosti

súdu je známe, že spoločnosť D. s.r.o. R. ako remitent poskytovala a poskytuje spotrebiteľské úvery a vedie množstvo súdnych a exekučných sporov o vymáhanie peňažných pohľadávok zo spotrebiteľských úverov a na zabezpečenie týchto pohľadávok vystavovala a prijímala zmenky. Zmenky zabezpečujú úver s identickým obsahom. Boli použité rovnaké pretlačé zmeniek. Zmenky zabezpečujú úver poskytnutý spoločnosťou D. s.r.o. R.. V tomto konkrétnom prípade sa jedná o úver poskytnutý odporcovi na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX z 21.7.2009. Úver bol odporcovi poskytnutý bez súvislosti s jeho prípadnou podnikateľskou činnosťou.

Citoval čl. I. § 17 ods. 1 zák. č. 191/1950 Zb. a mal za to, že navrhovateľ vzhľadom na stovky prevedených zmeniek musel vedieť o podnikateľskej činnosti spoločnosti D. s.r.o., teda o tom, že rubopisom prevedené zmenky zabezpečujú splatenie spotrebiteľských úverov. Teda je i vo vzťahu k navrhovateľovi na mieste posúdenie záväzkového vzťahu odporcu voči remitentovi, ktorý viedol k vydaniu predmetnej zmenky.

Súd mal za to, že navrhovateľ konal pri nadobudnutí zmenky vedome na škodu dlžníka, lebo vedel (musel vedieť) z okolností svojich vzťahov k remitentovi, že zmenka sa týka spotrebiteľského úveru.

Aj podľa uvedeného názoru Krajského súdu v Košiciach zásada abstraktnosti zmenky môže byť prelomená vtedy, ak pôjde o konanie zakázané - v rozpore so zákonom. Súd preto v konaniach, kde sú uplatňované práva veriteľov zo spotrebiteľských zmlúv, vrátane spotrebiteľských úverov, na základe prvopisu zmenky má podľa § 39 Občianskeho zákonníka skúmať, či uplatnenie práv veriteľa zo zmeniek nie je konaním, ktoré je v rozpore s právom podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s kogentnými ustanoveniami zákonov na ochranu spotrebiteľa, ak spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a preto by neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka boli neplatné.

Súd mal za to, že zmluva o úvere uzavretá medzi spoločnosťou D. s.r.o. a odporcom je spotrebiteľskou zmluvou, pričom odporca je spotrebiteľom. Dospel k záveru, že úverová zmluva je nevyvážená, jednostranná a úžernícka a v rámci podmienok zmluvy (úrok 1/3 zo sumy, poplatky 322,66 eur, zmenkový úrok 0,25% denne) je značne nemravná ako aj požiadavka na zabezpečenie úveru blankozmenkou. V rozpore s dobrými mravmi je aj postup spoločnosti D. s.r.o. spočívajúci v hromadnom prevode zabezpečovacích zmeniek na navrhovateľa, pričom museli vedieť, že tým bránia klientom - spotrebiteľom v účinnom uplatnení kauzálnych námietok.

Je nepochybné, že predmetná spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, keď predmetnou zmenkou sa požaduje od odporcu zmenkový úrok 0,25% denne, čo je 91,25 % ročne.

Je potrebné prihliadnuť aj na to, že zmenková dohoda (o zabezpečení úveru a o vyplnení zmenky) je spotrebiteľskou zmluvou. Nemožnosť uzavrieť zmenkovú dohodu a dohodu na vyplnenie zmenky, ako bolo v tomto prípade, vyplýva aj z § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z.. Zmenka prijatá, resp. vyplnená veriteľom v rozpore s týmto ustanovením veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Toto ustanovenie platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky, nakoľko príslušenstvo bolo vo výške presahujúcej 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Istina úveru bola 500,- eur a celková zmenková suma 1.108,13 eur, teda zmenka bola remitentom prijatá v rozpore s § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z..

Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že zmenková dohoda uzavretá medzi odporcom a spoločnosťou D. s.r.o. je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania, pretože si ich neuplatnil.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. b) a) f) O.s.p.. Tvrdí, že v prejednávanej veci došlo zo strany súdu jeho konaním aj rozhodnutím k porušeniu práva Európskej únie, konkrétne k porušeniu čl. 4, 5 a 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007. Nariadenie má všeobecnú pôsobnosť a je záväzné a priamo aplikovateľné v SR.

Odporca nedoručil súdu žiadnu žalobnú odpoveď, súd bol preto povinný postupovať podľa čl. 7 ods. 3 nariadenia, podľa ktorého ak sa súdu nedoručí odpoveď dotknutej strany v lehote stanovenej v čl. 5 ods. 3 alebo 6, súd vydá rozsudok o pohľadávke.

Prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že vykonal dokazovanie oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi. Účastníci však také dokazovanie nenavrhl.

Podľa § 120 O.s.p. dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávacou zásadou, súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva len navrhnuté dôkazy.

Navrhovateľ predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, dokázal jasne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Zo strany odporcu voči zmenke neboli žiadne námietky, preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov.

§ 120 ods. 1 O.s.p. síce súdu umožňuje, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako navrhli účastníci, ale tento postup je možné využiť len výnimočne, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a nevykonanie dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť. V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a príslušenstva len z predloženej zmenky. Svoj postup súd nezdôvodnil.

Nemá vedomosť o iných vzťahoch medzi pôvodným vlastníkom zmenky a vystavovateľom zmenky. Je vlastníkom cenného papiera (má len zmenku), ktorý nadobudol na základe indosamentu. Žiadne iné informácie, či dokumenty nemá a ani nepotrebuje mať na to, aby mohol uplatňovať práva s tým spojené. Požadovanie iných dokumentov ako originálu zmenky pri uplatňovaní zmenkového nároku, predovšetkým indosatára, je neprípustné a nezákonné.

Predpokladom vydania rozsudku bolo predloženie originálu zmenky. Odporca mohol vzniesť voči zmenke námietky, ak tak neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté. Prvostupňový súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov a práva EÚ.

Súd v odôvodnení ďalej uvádza, že pre rozpor so zákonom je neplatná dohoda o vyplnení zmenky. Ďalej uvádza, že dochádza k zneužitiu postavenia voči žalovanému tým, že spoločnosť D. s.r.o. dala vystaviť zmenku, pričom následky nemohli byť žalovanému známe a jasné. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoZm/18/2013.

Navrhovateľ je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je možné spájať ju s inými okolnosťami. Predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah.

Prvostupňový súd ignoroval ust. § 17 zák. č. 191/1950 Zb., podľa ktorého je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať kauzálne námietky voči navrhovateľovi, ale námietka musí byť vznesená zo strany odporcu, nie je prípustné, aby túto iniciatívu prevzal súd. Prvostupňový súd vyhodnotil uplatnený nárok zo zmenky ako zjavne neopodstatnený a pohľadávku za neprípustnú. Uvedený záver však vychádza z kauzálnych námietok, ktoré nikto nevzniesol. Zmluvný vzťah medzi odporcom a remitentom je po indosovaní irelevantný. Navrhovateľovi nie je známy obsah údajného zmluvného záväzku.

Poukázal na rozsudok NS ČR z 22.8.2002 sp.zn. 25Cdo/1839/2000, na uznesenie Krajského súdu v Prešove z 5.9.2013 sp.zn. 10Co/79/2013, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21.11.2013 sp.zn. 43CoZm/10/2013 a s poukazom na uvedenú argumentáciu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, návrhu v celom rozsahu vyhovel a priznal mu trovy konania.

Odvolací súd prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. a po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vo výroku vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že navrhovateľ si uplatnil zaplatenie zmenkovej sumy 1.108,13 eur, zmenkový úrok vo výške 0,25% denne zo sumy 1.108,13 eur od 7.2.2010 do zaplatenia,

6% ročný úrok zo sumy 1.108,13 eur od 13.5.2010 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3% zmenkovej sumy, t.j. 3,69 eur a náhradu trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca 21.7.2009 na zmenkovú sumu 1.108,13 eur. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrená doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia.“ Zmenka bola vystavená 21.7.2007 a do jej textu bol poňatý záväzok odporcu zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu s 0,25% denným úrokom od 7.2.2010. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ nič nezaplatil. Žiadal, aby súd podľa čl. 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 vydal rozsudok, ktorým uloží odporcovi zaplatiť uplatnenú pohľadávku.

Odvolačný súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa a Krajského súdu v Košiciach vyjadrenom v uznesení č.k. 4CoZm/3/2014-73 z 13.6.2014, že samotná zmenka nie je jediným dôkazom, na základe ktorého môže súd vo veci rozhodnúť rozsudkom, pretože v konaní navrhovateľ nenavrhoval vydanie zmenkového platobného rozkazu, ale rozsudku. Je nesporné, že na prejednávajúcu vec je potrebné aplikovať Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ale to neznamená, že ak navrhovateľ predložil v konaní ako jediný dôkaz prvopis zmenky, súd nemôže, ak sa domnieva, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ nie sú dostatočné, uložiť navrhovateľovi doplniť informácie alebo dokumenty. Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné, avšak súd môže nariadiť ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Súd preto môže v konaní o vydanie rozsudku požadovať od navrhovateľa okrem predloženej zmenky aj iné dôkazy. Súdom je z rozhodovacej činnosti známe, že obchodná spoločnosť D. s.r.o. Bratislava ako remitent, poskytovala a poskytuje spotrebiteľské úvery a vedie množstvo súdnych a exekučných sporov o vymáhanie pohľadávok zo spotrebiteľských úverov voči spotrebiteľom. Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch umožňoval zmenkou zabezpečiť nároky zo spotrebiteľských úverov, až nový zákon č. 129/2010 Z.z. s účinnosťou od 2.4.2010 neumožňuje, aby zmenka mala vo vzťahu k spotrebiteľským úverom platobnú ani zabezpečovaciu funkciu. Zásada abstraktnosti zmenky môže byť prekonaná, ak pôjde o konanie zakázané, v rozpore so zákonom. Súd preto v konaniach, kde sú uplatňované práva zo zmenky zabezpečujúcej spotrebiteľský úver, má podľa § 39 Občianskeho zákonníka skúmať, či uplatnenie práv zo zmenky, nie je konaním, ktoré je v rozpore s právom, pre rozpor s kogentnými ustanoveniami zákonov na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 191/1950 Zb., kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Súd prvého stupňa správne konštatoval, že vzhľadom na stovky prevedených zmeniek, musel navrhovateľ vedieť o podnikateľskej činnosti spoločnosti D. s.r.o., teda o tom, že rubopisom prevedené zmenky zabezpečujú splatenie spotrebiteľských úverov a preto je i vo vzťahu k navrhovateľovi na mieste posúdenie záväzkového vzťahu odporcu voči remitentovi, ktorý viedol k vydaniu zmenky. Nepochybil preto v konštatovaní, že navrhovateľ konal pri nadobudnutí zmenky vedome na škodu dlžníka, lebo musel vedieť zo svojich vzťahov k remitentovi, že zmenka sa týka spotrebiteľského úveru. Súd má preto skúmať, či uplatnenie práv veriteľa na základe prvopisu zmenky, nie je konaním v rozpore s právom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, ak zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, a preto by neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve boli neplatné.

Zmluva o úvere uzavretá medzi spoločnosťou D. s.r.o. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, čo správne uviedol súd prvého stupňa a správne dospel k záveru, že úverová zmluva je nevyvážená, jednostranná a úžernícka (úrok 1/3 zo sumy, t.j. viac ako 32%, poplatky vo výške 322,66 eur, zmenkový úrok 0,25% denne - 91,25 % ročne), nemravná je aj požiadavka na zabezpečenie úveru blankozmenkou. V rozpore s dobrými mravmi je aj postup spoločnosti D. s.r.o. spočívajúci v hromadnom prevode zabezpečovacích zmeniek na navrhovateľa, pričom si obe spoločnosti museli byť vedomé toho, že tým bránia klientom - spotrebiteľom v účinnom uplatnení kauzálnych námietok.

Predmetná spotrebiteľská zmluva nepochybne obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, spočívajúce v úroku 0,25% denne, čo je 91,25% ročne. Aj zmenková dohoda (dohoda o zabezpečení úveru zmenkou a o vyplnení zmenky) je v zmysle zákona spotrebiteľskou zmluvou, čo správne uviedol súd prvého stupňa

v odôvodnení rozhodnutia a nie je možné uzavrieť zmenkovú dohodu a dohodu na vyplnenie zmenky, tak ako to bolo v prejednávacom prípade, čo vyplýva aj z ust. § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z.. Istina spotrebiteľského úveru bola 500,- eur a celková zmenková suma 1.108,13 eur, čo znamená, že zmenka bola prijatá v rozpore s ust. § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z.. Zmenková dohoda uzavretá medzi odporcom a spoločnosťou D. s.r.o. je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná.

Odvolací súd sa stotožnil s postupom súdu prvého stupňa v konaní, keď vo veci nariadil pojednávanie a vykonával aj ďalšie dôkazy, okrem zmenky predloženej navrhovateľom s návrhom na začatie konania a aj s jeho záverom o neplatnosti predmetného právneho úkonu. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný a úspešnému odporcovi trovy odvolacieho konania nevznikli, nebola ich náhrada účastníkom priznaná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.